คำทอแสง

วิวัฒน์ กิรานนท์
เรียบเรียง

แสงธรรมเล่มที่ ๓๒

คำทอแสง • วิวัฒน์ กิรานนท์

แสงธรรม *"คำทอแสง"*

ISBN : ๙๗๘ – ๖๑๖ – ๓๒๑ – ๑๑๔ – ๙

ผู้เรียบเรียง : วิวัฒน์ กิรานนท์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ๓,๐๐๐ เล่ม

สนใจหนังสือนี้ ติดต่อรับฟรีได้ ๑ เล่ม ด้วยการส่งจดหมายไปยัง...

อาจารย์วิวัฒน์ กิรานนท์

๗๙/๖ ลาดพร้าว ซอย ๘ แขวงจอมพล

เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐

สนใจต้องการมากกว่า ๑ เล่ม กรุณาช่วยค่าพิมพ์ด้วย

(เพื่อใช้พิมพ์เล่มอื่นต่อไป)

๐๘ ๖๙๐๕ ๓๑๗๑

พิมพ์ที่ อักษรสยามการพิมพ์

๑๖ ซอยบางแวก ๒ แยก ๔ สน. บางเสาธง จรัญสนิทวงศ์ ๑๓ ถนนบางแวก

แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐ E-mail : aksornsiam@yahoo.co.th

โทร. ๐-๒๔๑๐-๗๘๑๓, ๐-๒๔๑๐-๘๗๙๕-๖ นายประพล รุ่งรุจิโรจน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๕๕

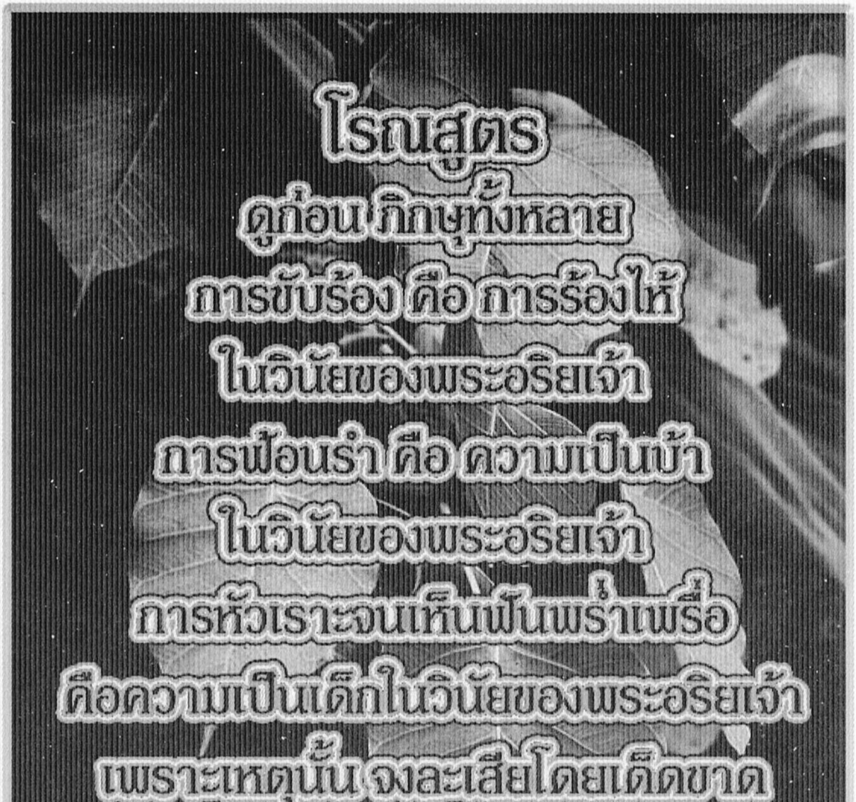
บัญชีเรื่อง

บัญชีเรื่อง (ต่อ)

เสียงเตือนที่ศักดิ์สิทธิ์

โรณสูตร

โรณสูตร
ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย
การขับร้อง คือ การร้องไห้
ในวินัยของพระอริยเจ้า
การฟ้อนรำ คือ ความเป็นบ้า
ในวินัยของพระอริยเจ้า
การหัวเราะจนเห็นฟันพร่ำเพรื่อ
คือความเป็นเด็กในวินัยของพระอริยเจ้า
เพราะเหตุนั้น จงละเสียโดยเด็ดขาด
ในการขับร้องฟ้อนรำ
เมื่อท่านทั้งหลายเบิกบานในธรรม
ก็ควรแต่ยิ้มแย้ม ฯ

อธิจิต

อธิจิต

เมื่อพบอารมณ์ที่ไม่พึงปรารถนา
ที่ไม่แสดงความไม่ชอบออกมา
แสดงแต่มรรยาทอันเป็นไป
เพื่อความเยือกเย็นออกมา
นำแต่ความดีออกมาใช้
ไม่นำของเสียออกมาใช้เป็นอันขาด

ท่านพ่อลี ธมฺมธโร

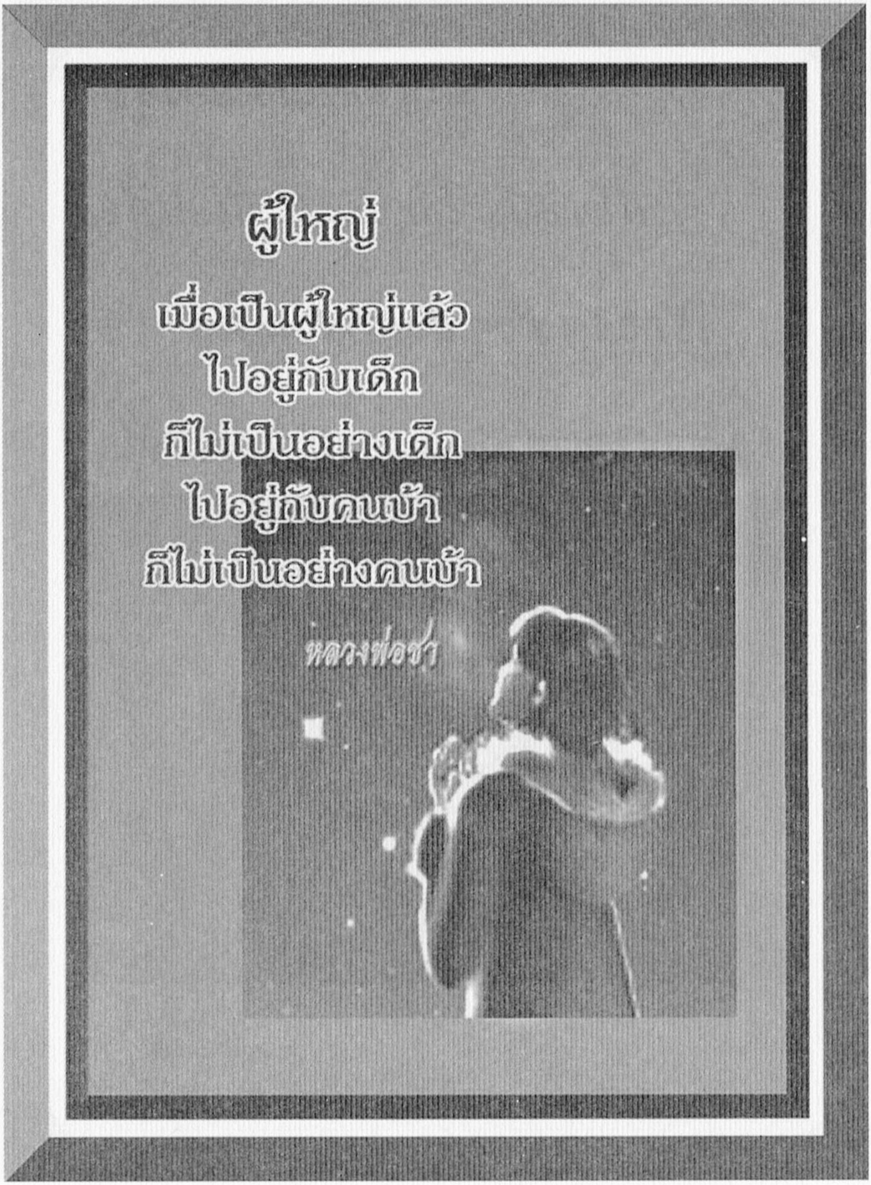
ความคิดที่ถูกต้อง

ความคิดที่ถูกต้อง
ทำแล้วไม่เดือดร้อน
ทำให้สงบ
มีทุกข์บ้างในปัจจุบัน
แต่ไม่มีบาป
จะมีสุขต่อไป
ไม่ใช่มีสุขบ้างในปัจจุบัน
แต่ก็จะมีบาป
และจะมีทุกข์ต่อไป

.......หลวงพ่อชา

ผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่
เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว
ไปอยู่กับเด็ก
ก็ไม่เป็นอย่างเด็ก
ไปอยู่กับคนบ้า
ก็ไม่เป็นอย่างคนบ้า
หลวงพ่อชา

ดับทุกข์ได้

จะพูดกันถึงเรื่องอื่น

ก็ไม่มีประโยชน์อะไร มีแต่เพื่อ

เรื่องดีๆ ชั่วๆ ตัวเราตัวเขาเท่านั้น

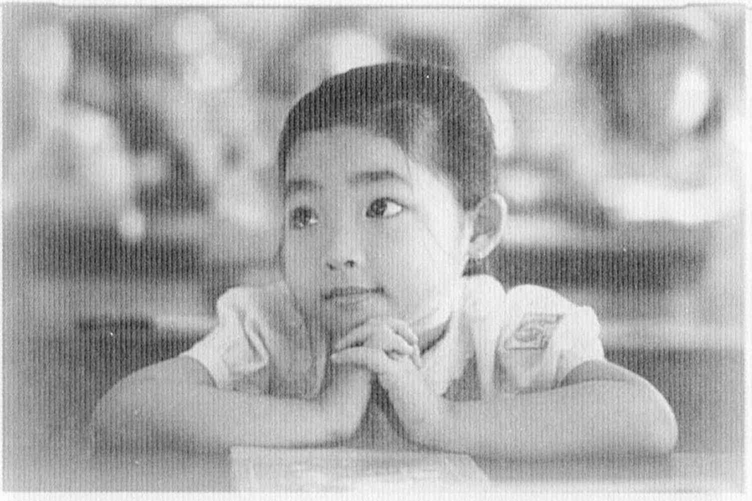
พอหันมาหาจิตใจของเราเองเมื่อไร

ก. เขาสวนหลวง

เขียนกลอนไว้สอนใจ

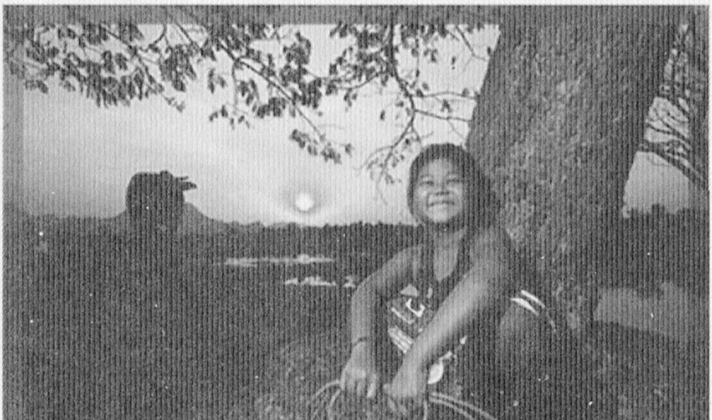
เขียนกลอน ไว้สอนใจ ให้ได้คิด
เขียนภาษิต ไว้สอนใจ ให้ถวิล
เขียนคติ ไว้สอนใจ ให้เคยชิน
เขียนศาสตร์ศิลป์ ไว้สอนใจ ให้พอเพียง

ธรรมปฏิบัติ

ธรรมะ ปฏิบัตินั้น สำคัญยิ่ง
ต่างจากสิ่ง ทฤษฎี นิมหันต์
เพียงหยุดเป็น ก็จะเห็น อัศจรรย์
โชคอนันต์ จิตกระจ่าง เว้น-ว่าง-วาง

3 ก.ค. 2555
5.04 น.
บ้านหนองคลอง

โชคดี-โชคร้าย

โชคดี ที่ได้ทำความดี
โชคร้าย ที่ไม่รู้จักความดี

โชคดี ถ้ามีอำนาจ
โชคร้าย ถ้าบ้าอำนาจ

กรรมไล่ล่า

ทุกชีวิต มีเวรกรรม ตามไล่ล่า
ไม่ไว้หน้า เกรงอำนาจ วาสนา
จะเป็นใคร ใหญ่ยิ่ง ในพสุธา
ได้เวลา ก็ต้องกลับ ไปรับกรรม

พิพากษา

คนโง่สำคัญตัวว่าฉลาด

จะถูกกฎธรรมดาพิพากษาโทษว่า

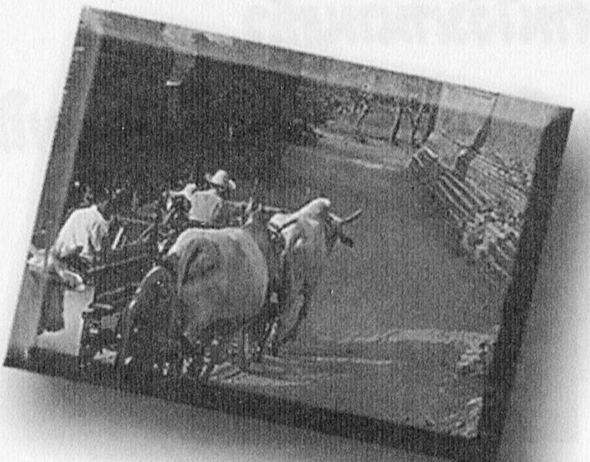
ท่านโง่มานานแล้ว

จงโง่ต่อไปทุกชาติที่เกิดมาเถิด

ได้อุ่นธรรม

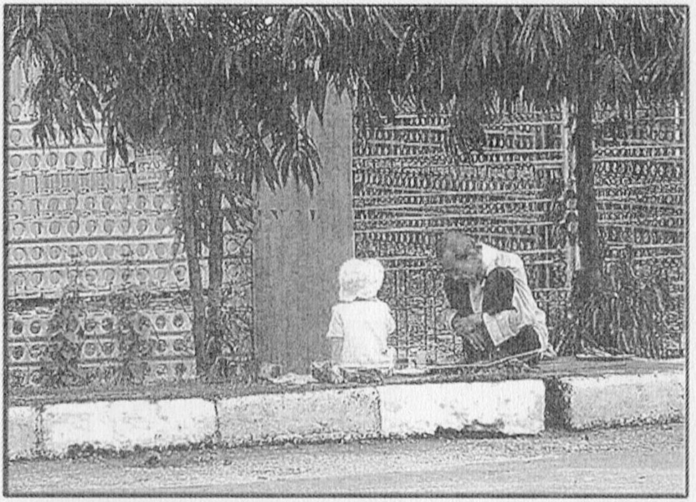
ทุกอย่าง จะไม่เป็น เช่นที่คิด
ระวังจิต กำหนดทัน ให้มันเห็น
มันไม่แน่ มันจะเป็น ที่มันเป็น
ตั้งจิตเว้น วาง-ว่างไว้ ได้อุ่นธรรม

ถ้าโชคดีมีอำนาจ

หลานเอ๋ย......

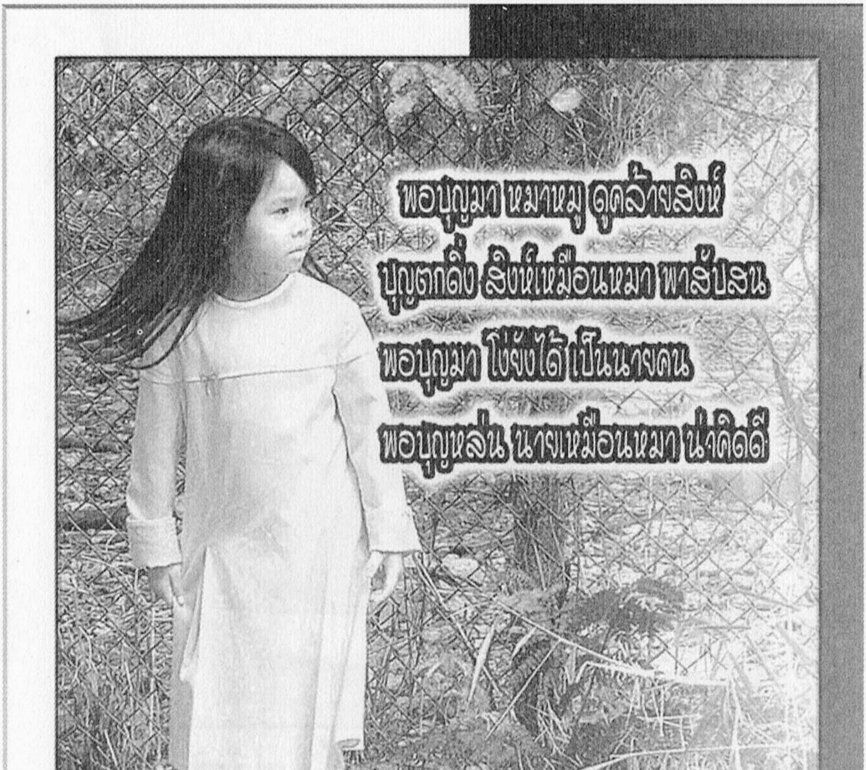
ถ้าโชคดี ได้ดี มีอำนาจ อย่าลืมชาติ วาสนา ขะตาหลัง
อย่าก่อกรรม คลั่งอำนาจ จนคนชัง อย่าเบียดบัง สร้างอำนาจ จนขาดดี

เพราะวันหนึ่ง คงจะถึง ซึ่งวันนั้น ย่อมมีวัน เสื่อมอำนาจ ปราศศักดิ์ศรี
ถึงวันนั้น ถ้าไม่เคย ได้ทำดี ย่อมยากที่ จะอุ่นใจ ในตัวเอง

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

พอบุญมา–พอบุญหล่น

จิตมงคล

ขาดบุญมา บ้าอำนาจ ขาดความคิด
อำมหิต ไม่สร้างคุณ บุญกุศล
ทำสิ่งใด ชอบมักง่าย เห็นแก่ตน
เมื่อบุญหล่น ผลวิบัติ ย่อมชัดเจน

เพราะเวรกรรม ความจัญไร ไม่ไร้ผล
เกิดเป็นคน ไร้ศีลธรรม นำทุกข์เข็ญ
จิตกุศล เป็นมงคล ที่ร่มเย็น
ดวงโลดเด่น ดวงตกอับ สลับกัน

อย่าห่วงสมบัติ

อินลาภยศ สรรเสริญ เจริญสุข
นินทาทุกข์ เสื่อมยศ หมดลาภทั่ว
เป็นสมบัติ ประจำคู่ อยู่กับตัว
อย่าไปมัว อยาก-วิตก นรกใจ

๑๗

คนโชคร้ายจริง

ชอบต่างกัน

คนระยำ ชอบทำ ชั่วช้า
คนบ้า ชอบทำ ไม่คิด
คนอุบาทว์ ชอบทำ ผิดผิด
คนบัณฑิต ชอบทำ ความดี

ยากที่จะทำ

ใจ ตัณหาได้ห่อหุ้มไว้
บาป-บุญ รัดตรึงเราไว้
กิเลส กามทำความมัวหมอง
ก่อเกิดเป็นไฟแผดเผาสัตว์ให้ล่มจม
ยากยิ่งที่จะพรากโลก-กิเลสตัณหาออกได้

ต่างเพราะกรรม

อันความดี ด้วยทำดี ย่อมมีแน่
ทั้งความแย่ เพราะอัปรีย์ ก็มีผล
เชื่อหรือไม่ มันก็เป็น ความเชื่อคน
จะมืดมน หรือสว่าง ต่างเพราะกรรม

28 มกราคม 2551

สร้างดวงตา

เมื่อยามเกิด มีอะไร ได้มาเล่า
แล้วจะฝ่า โลก - โกรธ - หลง ไปถึงไหน
ผลสุดท้าย แล้วจะได้ อะไรไป
เคยคิดไหม ได้เวรกรรม ตามติดมา
ละเวรภัย รักษาใจไว้ ให้ดีเกิด
ใจประเสริฐ ใจสงบ ลบปัญหา
มีใจรู้ และรู้ใจ ใช้ปัญญา
สร้างดวงตา ก่อนเจ้ากลับ หลับเนิ่นนาน
๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ไม่เหมือนเขา

ทำอะไร ไม่หวังมาก ต่างจากเขา
ทำของเรา เพื่อบำบัด ความขัดสน
ไม่ทุกข์ยาก ไม่เหนื่อยหน่าย สบายตน
ชีวิตคน สุขได้อยู่ ถ้ารู้พอ

2 กุมภาพันธ์ 2551

อย่าหลงอำนาจ

อย่าหลงตัว อำนาจตน จะถาวร
กรรมปางก่อน สับสน ตนไม่เห็น
บาปกับบุญ หนุนนำ ทำให้เป็น
อำนาจเด่น แล้วก็ดับ กับผลกรรม

มีอำนาจ หลงอำนาจ อาจพินาศ
ยามบุญขาด มาชูชุบ อุปถัมภ์
บาปเหนือบุญ บาปก็หนุน เกิดระกำ
เคยระยำ บ้าอำนาจ จะขาดใจ

ทำดีก็ต้องดี

ที่ทำดี ไม่ได้ดี ไม่มีแน่
แต่ที่แย่ เพราะไม่มี ดีปางหลัง
เมื่อทำดี ก็ต้องดี อย่างจริงจัง
อย่าไปหวัง ว่าทำร้าย จะได้ดี

ทำไมได้

สะเดาะเคราะห์ สะเดาะกรรม ทำได้ไหม

สะเดาะเวร สะเดาะภัย ทำได้หรือ

สะเดาะทุกข์ สะเดาะโศก ทำได้ฤๅ

มีด้วยหรือ กรรมทำแล้ว จะพ้นกรรม

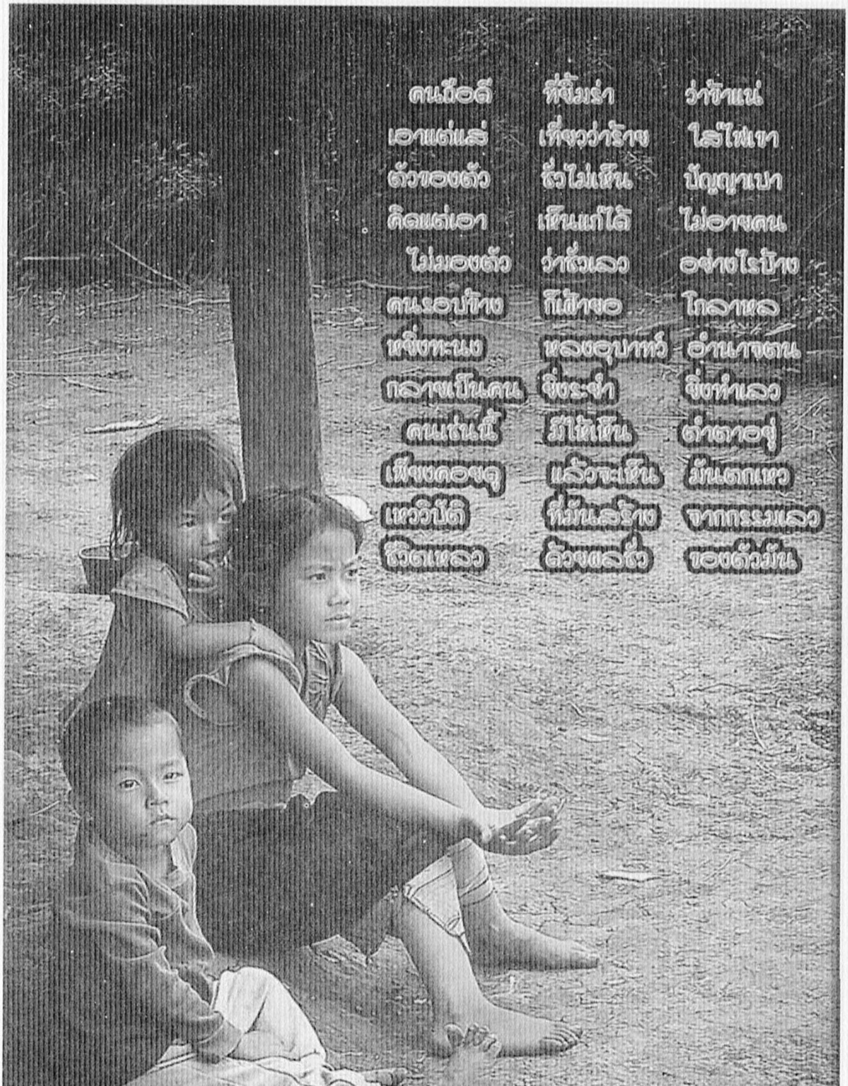

ควรรู้ไว้

ทุกคน เกิดด้วยกรรม เพราะมีกรรม นำหนุนตน
ชั่วช้า อย่าสับสน เกิดเป็นคน เพราะความดี
บาปกรรม ทำบัดสี ควรอย่ามี ในสันดาน
เกิดมา อย่าหักหาญ อย่าด่วนพาล คิดไตร่ตรอง
สงบ หยิ่งผยอง ความลำพอง พอกันที
รู้รัก สามัคคี ทำความดี หนีสงสาร
รู้ตน รู้ประมาณ รู้จักการ ภาวนา
รู้ไว้ อีกไม่ช้า ได้เวลา จากกันแล้ว

คนระยำ

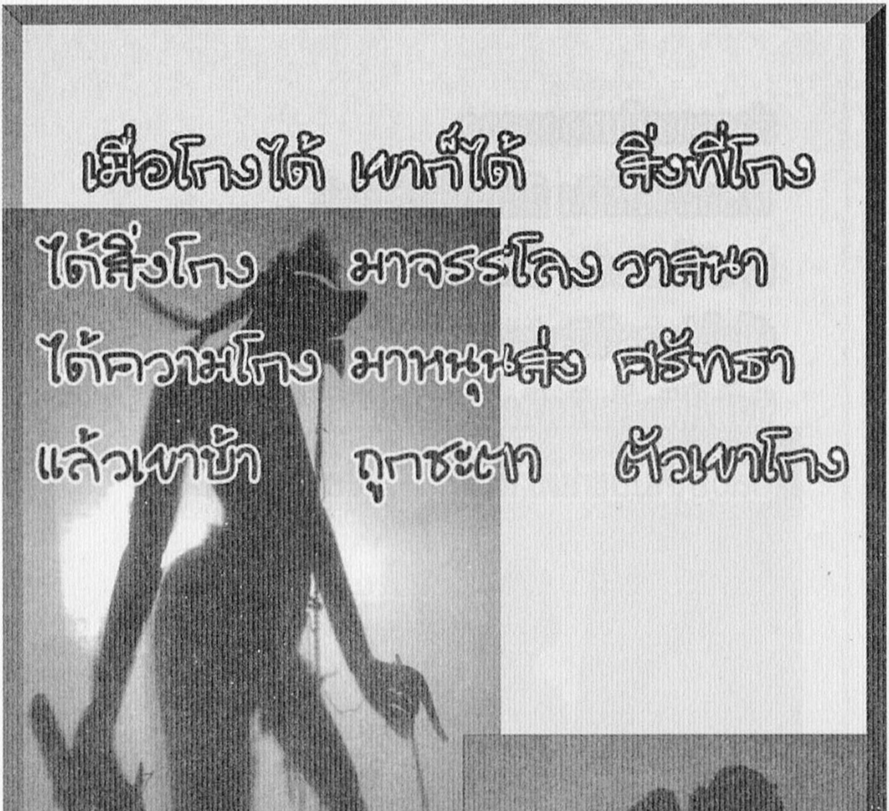

คนถือดี ที่ยิ้มร่า ว่าข้าแน่
เอาแต่แล่ เที่ยวว่าร้าย ใส่ไฟเขา
ตัวของตัว ชั่วไม่เห็น ปัญญาเบา
คิดแต่เอา เห็นแก่ได้ ไม่อายคน
ไม่มองตัว ว่าชั่วเลว อย่างไรบ้าง
คนรอบข้าง ก็เฮ้ายอ โกลาหล
หยิ่งทะนง หลงอุบาทว์ อำนาจตน
กลายเป็นคน จึงระยำ จึงทำเลว
คนเช่นนี้ มีให้เห็น ต่ำตาอยู่
เพียงคอยดู แล้วจะเห็น มันตกเหว
เหววิบัติ ที่มันสร้าง จากกรรมเลว
ชีวิตเหลว ด้วยผลชั่ว ของตัวมัน

วาสนาคน

คนดี ทำดี มีโชคลาภ
คนบาป ทำบาป จนฉิบหาย
คนโกง โกงได้ ถึงวอดวาย
คนร้าย ทำร้าย ได้ดักดาน

ได้ดังใจ

เมื่อโกงได้ เขาก็ได้ สิ่งที่โกง
ได้สิ่งโกง มาจรรโลง วาสนา
ได้ความโกง มาหนุนส่ง ศรัทธา
แล้วเขาบ้า ฤาชะตา ตัวเขาโกง

ร่างกายเป็นของกลาง

ร่างกายเป็นของกลาง
ใครฉลาดใช้มัน ก็ใช้ให้มันไปทำดี
เอากำไรกับมัน ซื้อบุญกุศลคุณงามความดีไว้
ผู้ใดโง่เขลาก็มัวประมาทไม่รีบเร่งหาความดีใส่ตนไว้
จึงไม่ได้อะไรกับมัน เสียสมบัติดี
ปล่อยให้มันแก่เฒ่าตายไป ได้ชื่อว่าเสียสมบัติ

เป็นตามแรงกรรม

ที่เกิดมา วิญญาณ์นำ กรรมมาเกิด
ถือกำเนิด ด้วยบุญกรรม ตามกุศล
จะรุ่งเรือง หรือตกต่ำ ตามกรรมตน
ตามเหตุผล ตามแรงกรรม ความชั่วดี
ด้วยเหตุนี้ จึงควรทำ ความดีไว้
บาปทำให้ อัปลักษณ์ สิ้นศักดิ์ศรี
อย่าหลงกรรม ว่าทำน้อย ผลไม่มี
ทั้งชั่วดี มีผลมาก หากได้ทำ

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

บอกไม่ได้

อาการใจ บอกไม่ได้ อย่างใจคิด
อาการจิต บอกไม่ได้ ดังจิตเห็น
อาการรู้แจ้ง บอกไม่ได้ เหมือนที่เป็น
อาการดับเย็น เป็นปัจจัตตัง เฉพาะตัว
นิ่งสงบ เงียบไว้ มิใช่เฉย
วิเวกเอย สันติจริง สงัดทั่ว
สุขร่มเย็น สติมา ระอาตัว
อุทัยทั่ว วิราคะ พลธรรม
๔ พ.ย. ๒๕๕๕
๑๓.๐๒ นาฬิกา
บ้านชายคลอง

เสียชาติเกิด

เจ้ารู้ไหม จะเสียชาติ ไปอีกชาติ
เมื่อเจ้าขาด จิตนำหนุน บุญกุศล
เจ้าเสียที ที่ได้เกิด มาเป็นคน
เจ้าลืมตน เห็นแก่ได้ ไร้ศีลธรรม

กรรมของเขา

เขาแกล้งเรา กรรมของเขา เข้าใจไหม
แกล้งตอบไป จะเป็นกรรม เราซ้ำสอง
เมื่อแกล้งเรา เขามีกรรม ขึ้นมาครอง
กรรมจะจ้อง ตามแกล้งเขา ตราบเฒ่านาน

เพราะกรรมเก่าให้ผล

เมื่อทำดี อาจเกิดมี ผิดหวังบ้าง
มองให้กว้าง จะเข้าใจ กรรมให้ผล
ดีและชั่ว ต่างก็มี อิทธิพล
ถ้ารู้ตน ควรเร่งทำ(ธรรม) เพียรความดี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ไม่หวังลาภจากบาปกรรม

คนชนะ

คนโกง ไม่เคย ชนะจริง

คนหยิ่ง ไม่เคย ชนะใคร...

...คนพาล ไม่เคย ชนะใจ

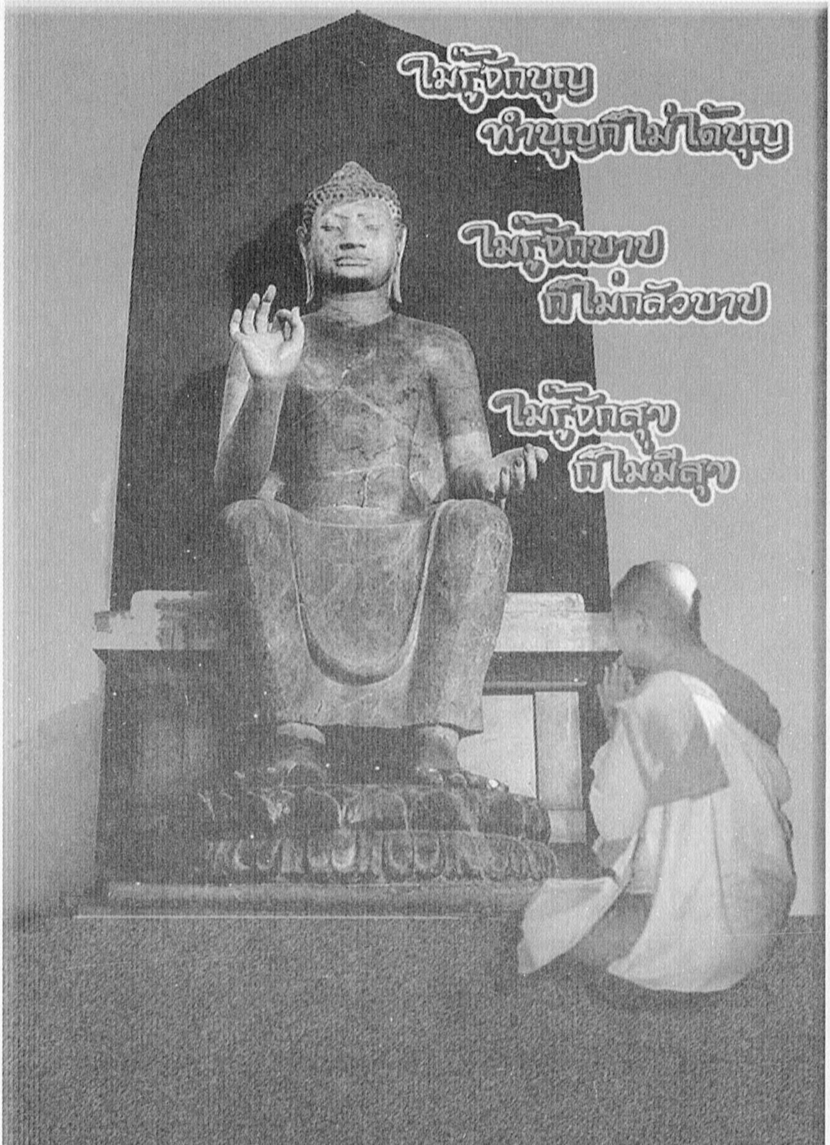
คนให้ จึงจะ ชนะจริง

อย่าคิดทำ

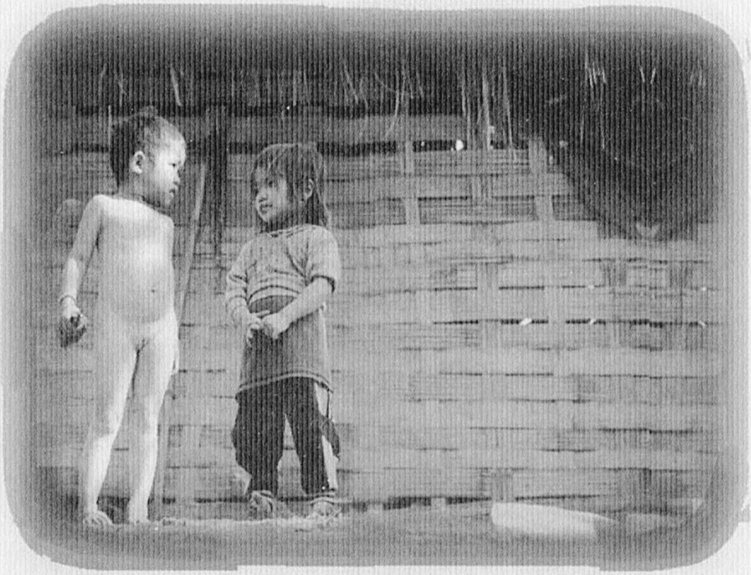
อย่ามืดมิด คิดหาลาภ จากบาปกรรม
อย่าคิดทำ กรรมลามก บกพร่องศีล
อย่าหลงเสพ ตัณหา เป็นอาจิณ
อย่าดูหมิ่น เนรคุณ หมดบุญเร็ว

ผลของการไม่รู้

กรรมย่อมเหมาะสมกับตัณหา

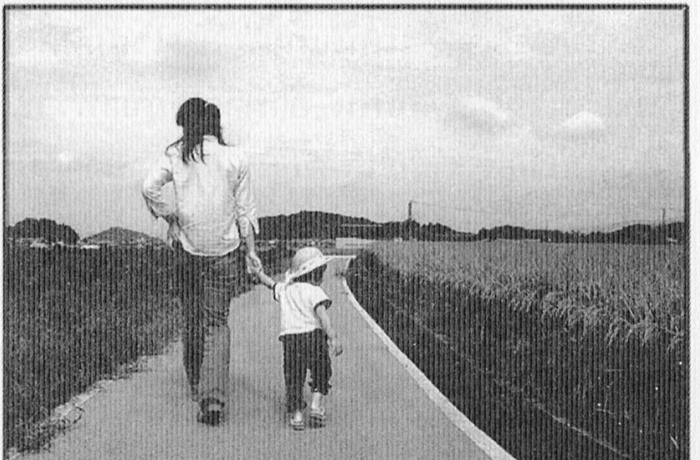
เมื่อก่อกรรม จะหนีกรรม ทำได้ไหม
กรรมของใคร ก็ของใคร มิใช่หรือ
ทำเลวร้าย ให้ผลดี มีด้วยฤๅ
ที่ได้คือ สมตัณหา มาพร้อมกรรม

ตายจากบุญ

ตายจากบุญ
คนเรานั้น อาจตายได้ หลายวิธี
เลว-ชั่ว-ร้าย ตายจากดี บุญ-กุศล
เป็นความตาย เพราะหมดค่า ราคาคน
ด้วยอับจน ไร้ปัญญา ว่าชั่ว-ดี
ทำอะไร ไร้ศีลธรรม ระยำหมด
เท็จโป้ปด เห็นแก่ได้ ไร้ศักดิ์ศรี
บ้าอำนาจ แค้น-อาฆาต อุบาทว์-ทรพี
ชั่ว-อัปรีย์ กาลี-จัญไร ตายจากบุญ
จิตใจบาป ชั่ว-ร้าย ใจไม่เห็น
ร้อนว่าเย็น ใช้ตัณหา เข้ามาหนุน
ชั่วว่าดี ผีว่าพระ กลับละบุญ
โทษว่าคุณ ใจเจ้ากรรม ทำตัวเอง
เมื่อชั่วร้าย ไม่ทำบุญ บุญก็หมด
สุขก็หด ทุกข์ก็ห้าว เข้าข่มเหง
อำนาจทรุด เกิดวิบัติ ฆัดกันเอง
อย่าอวดเก่ง ปล่อยจิตใจ ไว้ไกลบุญ

จะอับจนเพราะขาดดี

ยังหายใจ ให้หมั่นทำ ความดีต่อ
ดีจะก่อ หนุนนำดี ทวีผล
อยากได้ดี อย่าโกงดี อย่าลืมตน
จะอับจน อย่างประหลาด เพราะขาดดี

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑

กรรมไม่สูญ

กรรมทำแล้ว ลบไม่ได้ ไม่หายสูญ
แต่เพิ่มพูน ทบต้นใหม่ ได้เสมอ
ทั้งดีชั่ว ที่ทำไว้ ต้องได้เจอ
ไม่มีเผลอ ไม่มีหาย กรรมไม่ลืม

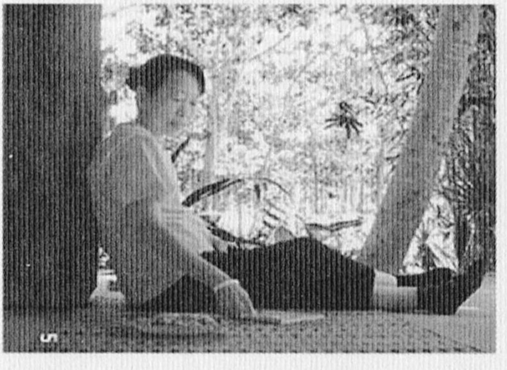
บุญ–บาปไม่สูญหาย

อันบุญกรรม ทำไว้ แม้ไม่หวัง
บุญก็ยัง กลับมา หาเสมอ
บาปที่เคย ทำไว้ ไม่อยากเจอ
ไม่ทันเผลอ มันก็มา หาแน่นอน

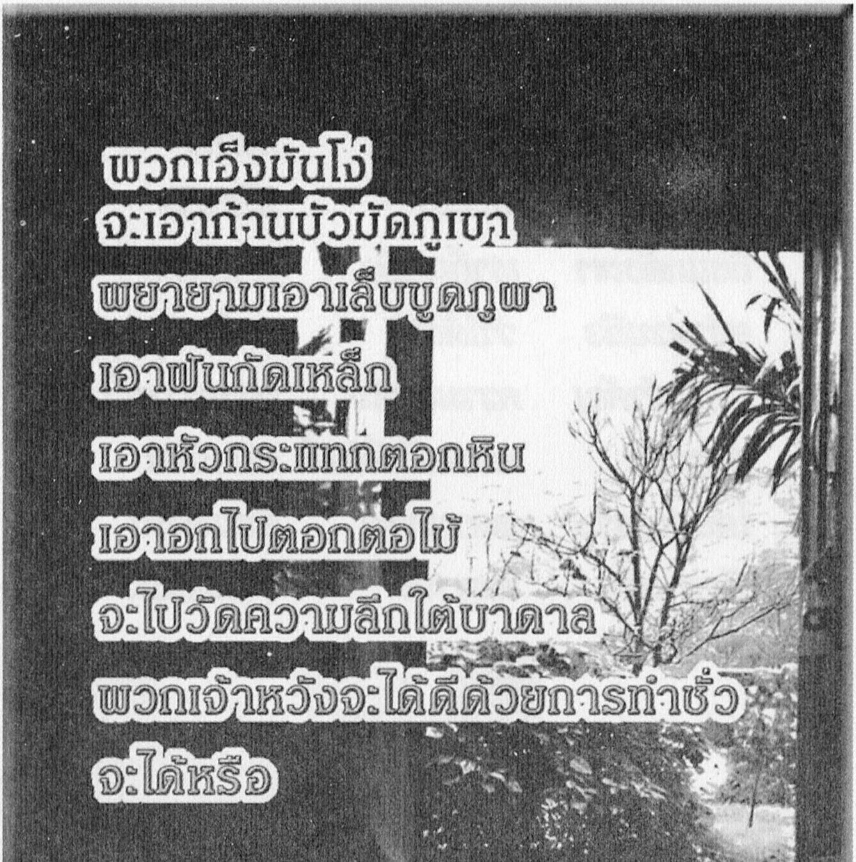

มีผลสองชั้น

เมื่อทำกรรม	ก็ได้กรรม	ที่ทำไว้
ขโมยได้	ก็ได้ไป	มิใช่หรือ
ถึงแกล้งเขา	เราก็แกล้ง	ได้เต็มมือ
อย่าด่วนถือ	ว่าได้ผล	สมใจจริง
สิ่งสำคัญ	ความลึกลับ	ของกรรมนั้น
สาระพัน	ความศักดิ์สิทธิ์	สถิตย์สิง
โดยบุญบาป	พลานุภาพ	อันแท้จริง
บันดาลสิ่ง	สมฐานะ	ทำระกรรม

ความคิดของคนโง่

ระวังแพ้ภัยตัวเอง

คนบาปหนาชอบหากรรม

คนบาปหนา จะหากิน ตามตัณหา
อับปัญญา จึงหากิน เขี่ยงคนเขลา
อยากท่วมหัว พาลืมตัว ชั่วเพื่อเอา
เป็นเรื่องเศร้า คนบาปหนา ชอบหากรรม

กรรม

แม้กรรมเวรนั้นจะ
ไม่เคยปรานีใคร
แต่บุญกุศลนั้นก็
ไม่เคยทำร้ายใคร
กฎแห่งกรรม

โบราณว่า

โบราณว่า...

เมื่อคิดไปในทางดี แม้เราจะยังไม่ได้ทำดี เทวดาท่านก็ตามรักษาแล้ว...

ถ้าคิดไปในทางชั่ว ถึงยังไม่ได้ทำชั่ว ท้าวยมบาล ก็ตามสะกดรอยแล้ว

จะเตือน... ได้ไหม

จะเตือนใจ ได้ไหม เมื่อใจผิด
จะเตือนจิต ได้ไหม ถ้าจิตหลง
จะเตือนตน ได้ไหมว่า อย่าทะนง
จะเตือนองค์ ได้ไหม ให้หมั่นเพียร

ชื่อว่าดี

ชื่อว่าดี ทำไป ไว้ให้เกิด
ชื่อว่าเลิศ ทำไว้ ให้เกิดหนา
ชื่อว่าบาป ทำแล้ว หนักอุรา
ชื่อว่าชั่ว ทำมา พาต่ำทราม

อยากบอกลูกไว้

เกิดเป็นคน...

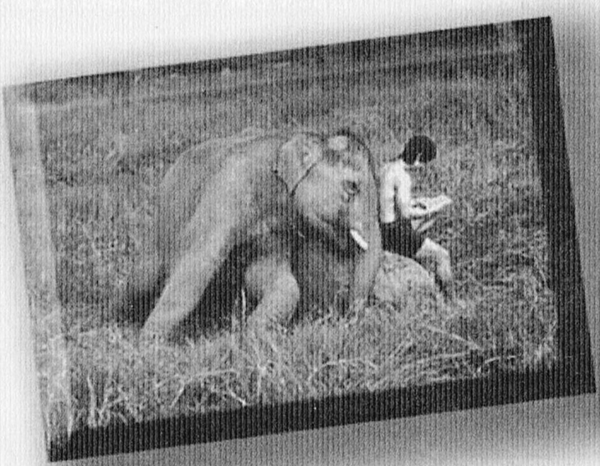
อย่าปากกล้า เมาอำนาจ ขาดความคิด
อย่าผูกจิต พยาบาท อาฆาตเขา
อย่าลืมตัว ชั่วทะนง หลงหูเบา
อย่าคิดเฝ้า กอบโกย และโกงกิน
อย่าสำราก วาจา ฟังไม่ได้
อย่ามักง่าย ทำอะไร ที่ไร้ศีล
อย่าข่มขู่ แกล้งคน สร้างมลทิน
อย่าหมิ่นดิน ประจบฟ้า มันบ้าบอ

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คนทำใจ

คนทำใจ ไว้เลว ก็เหลวหมด
คนใจคด เห็นแก่ได้ ไร้ราศี
คนทำใจ ไว้ดี ก็ได้ดี
บรรดามี เกิดด้วยใจ ทำไว้เอง

ระวังใจ

ระวังใจ เอาไว้ นะใจเอ้ย
ไม่มีเลย สิ่งที่แน่ แปรเสมอ
จะไปหา สิ่งจริงแท้ ไม่มีเจอ
ใจอย่าเผลอ ยึดกอดไว้ มันไม่จริง
จะทุกข์โศก วิปโยคไป เมื่อใจยึด
ใจประพฤติ เอาแต่ใจ ในทุกสิ่ง
จะเดือดร้อน ด้วยยึดมั่น สำคัญจริง
วางทุกสิ่ง ใจจะเบา นะเจ้านอย

อย่าหมิ่นกรรม

อันเวรกรรม ทำไว้ ได้ใช้แน่
คอยอยู่แต่ คราวเคราะห์ ที่เหมาะสม
อย่าประมาท ก่อกรรม ตามอารมณ์
บาปถล่ม บุญทลาย ได้เพราะกรรม

30 พย 2550

คนชาติทราม

ชะตากรรม ทำไว้ ใครกำหนด
ตนทั้งหมด กำหนดไว้ มิใช่หรือ
อยากได้ดี ไม่ทำดี ดีได้ฤๅ
ชั่วแล้วถือ ว่าฉลาด ชาติต่ำทราม

ถูกเขาแกล้ง

ถูกเขาแกล้ง อย่าคิดแว้ง แกล้งตอบเขา
คิดว่าเรา ใช้กรรมเก่า ที่เราหนี
คิดอะไร ทำสิ่งใด ทำให้ดี
เมื่อบุญมี พอเหมาะ เคราะห์จะคลาย
เมื่อเขาแกล้ง เขาได้ทำ กรรมของเขา
จะหนักเบา เขาต้องรับ กรรมทั้งหลาย
ในไม่ช้า คงได้รับ กลับก่อนตาย
ต้องวอดวาย เกิดวิบัติ เป็นอัศจรรย์

รีบทำดี

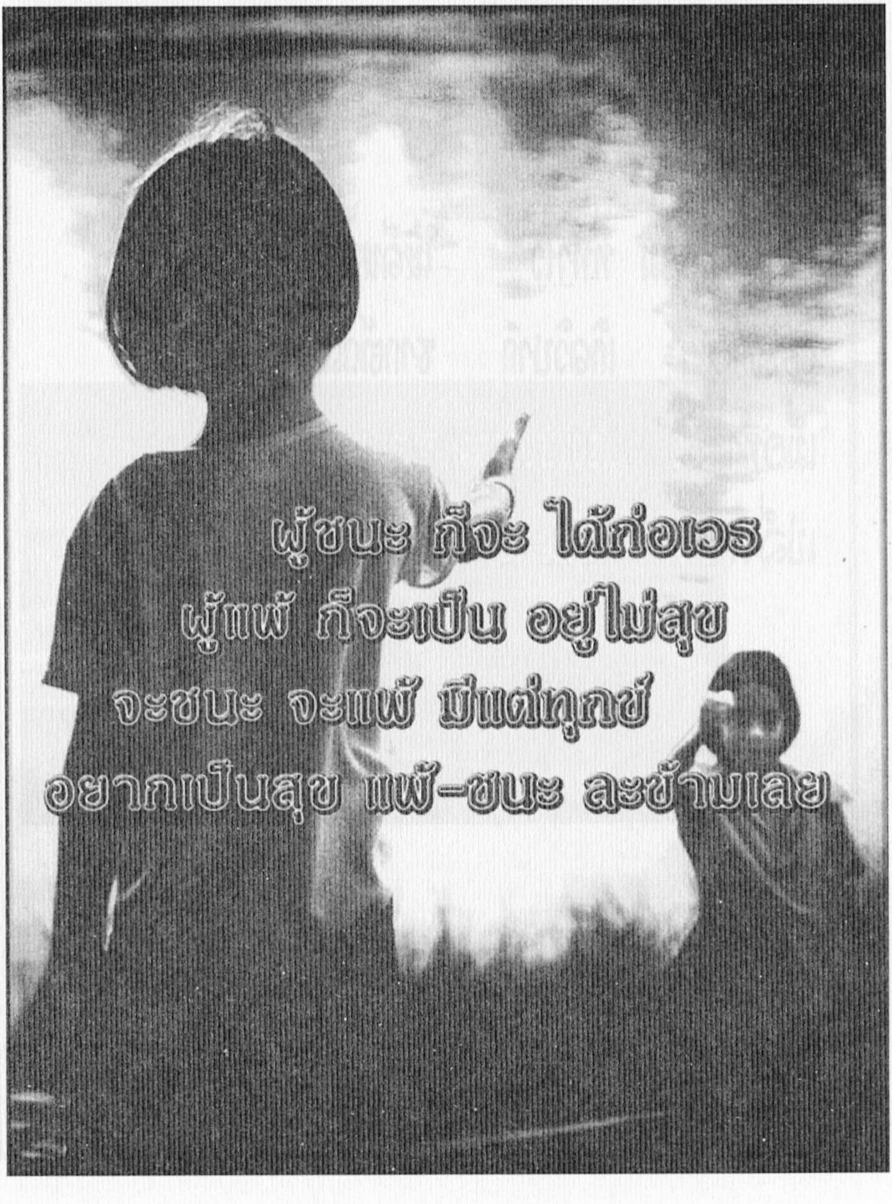
รีบทำดี เก็บไป ไว้ใช้เถิด
ถึงคราวเลิศ มีอำนาจ วาสนา
ทำความดี สะสม บ่มราคา
มีเงินตรา ยังน้อยค่า กว่าความดี

ทรามต่ำเพราะทำเอง

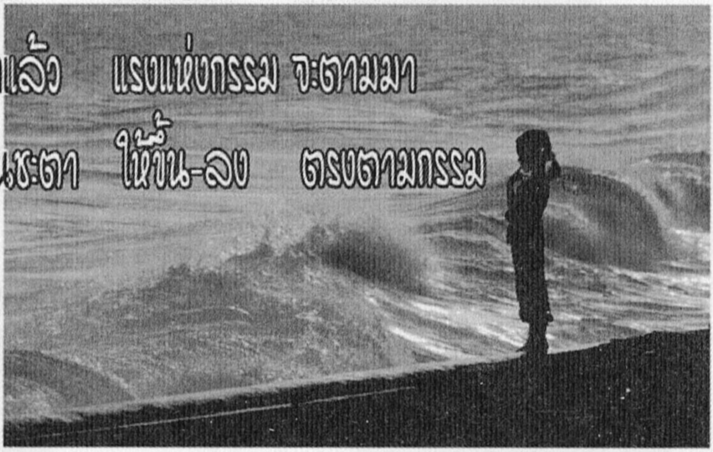

ไม่ต้องการชนะและแพ้

ระวังกรรม

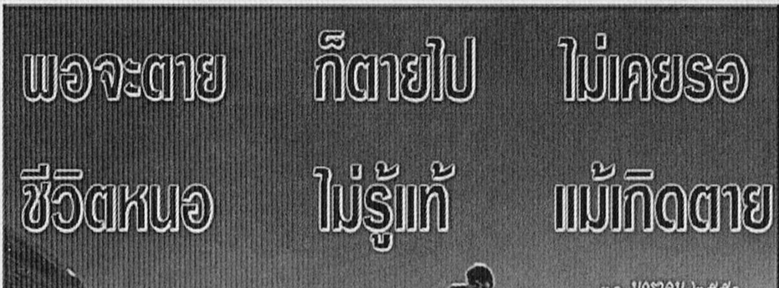
ระวังกรรม ที่ทำไว้ ให้ดีหนอ
ดี-ชั่วก่อ เกิดวิบาก ซากตัณหา
เมื่อทำแล้ว แรงแห่งกรรม จะตามมา
เปลี่ยนชะตา ให้ขึ้น-ลง ตรงตามกรรม

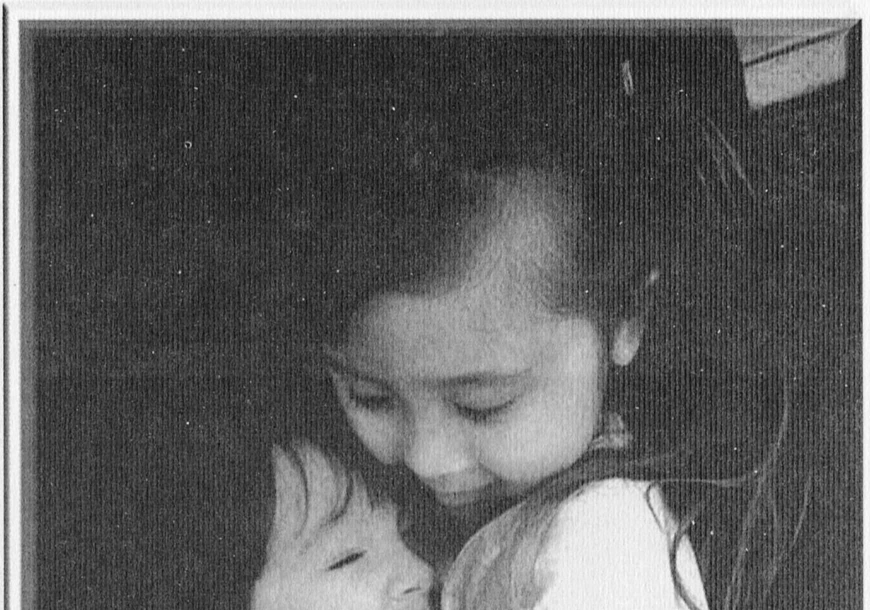
ไม่เคยรู้จริงๆ

ยามมาเกิด ไม่เคยขอ ต่อพ่อแม่

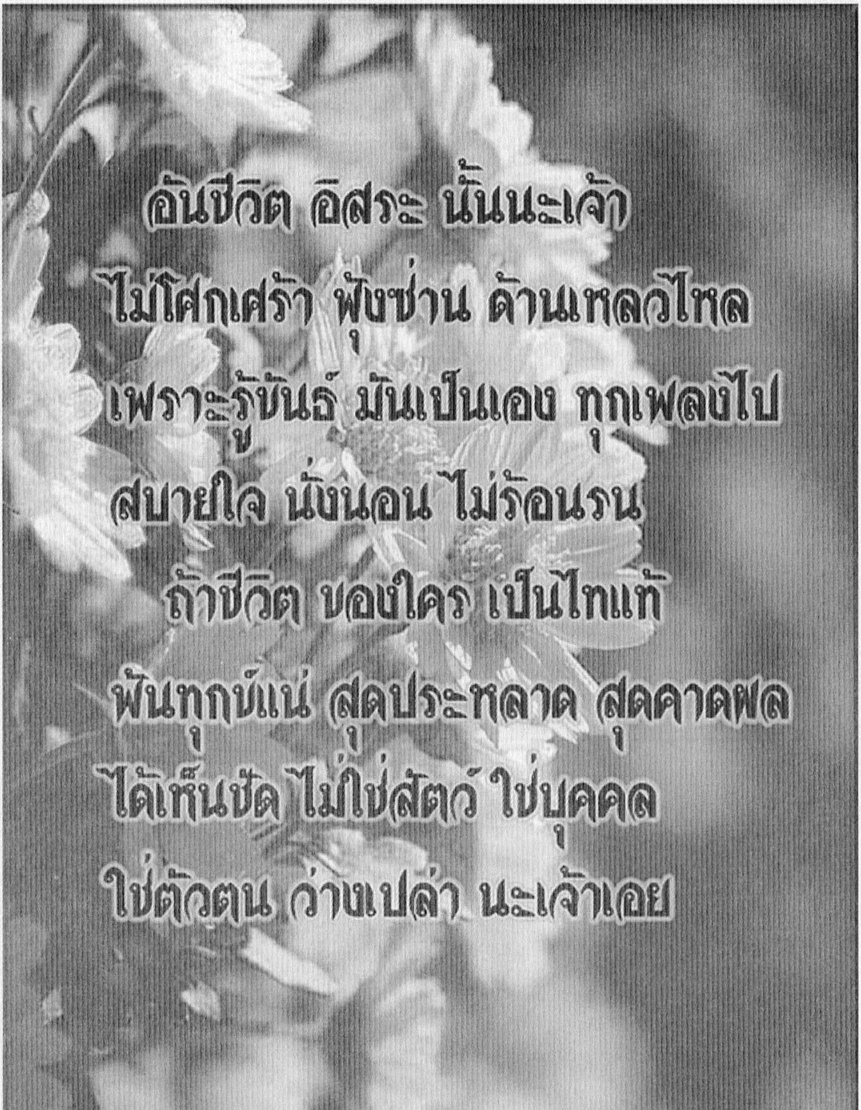
ยามจะแก่ ยามจะตาย ไม่เคยขอ

เตือนกันเอาไว้

ชีวิตอิสระ

อันชีวิต อิสระ นั้นนะเจ้า
ไม่โศกเศร้า ฟุ้งซ่าน ด้านเหลวไหล
เพราะรู้ขันธ์ มันเป็นเอง ทุกเพลงไป
สบายใจ นั่งนอน ไม่ร้อนรน
ถ้าชีวิต ของใคร เป็นไทแท้
พ้นทุกข์แน่ สุดประหลาด สุดคาดผล
ได้เห็นชัด ไม่ใช่สัตว์ ใช่บุคคล
ใช่ตัวตน ว่างเปล่า นะเจ้าเอย

รู้ผ่อนสั้น-ผ่อนยาว

แข็งกระด้าง หักง่าย ไม่ทนทาน
ยืดหยุ่นเหนียว แข็งแรงนาน ทนทานกว่า
เกิดเป็นคน รู้อดทน ซ่อนศักดา
สู้รักษา ผ่อนปรนไว้ ด้วยไมตรี

ไม่ได้อะไร

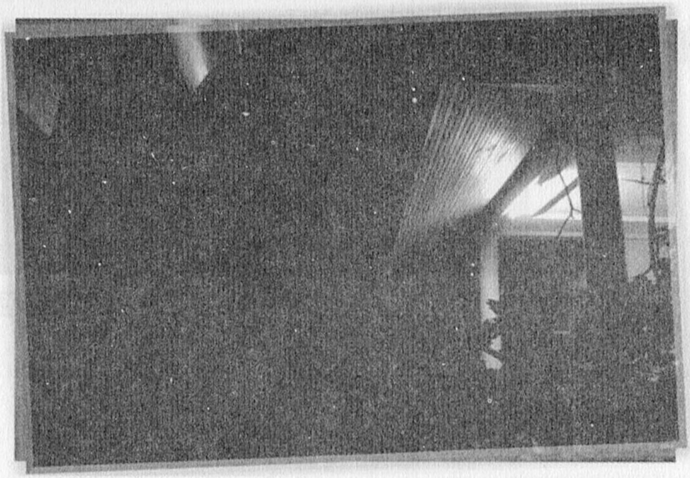
สภาวะ ทนไม่ได้ นั้นคือทุกข์
จะหาสุข ถาวร ได้ที่ไหน
เกิดมาแล้ว มีอะไร ได้อะไร
ผลสุดท้าย ไม่ได้ไป แม้ร่างกาย

31 มกราคม 2551

เส้นผมบังภูเขา

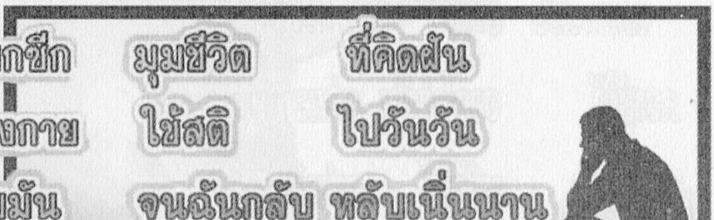
เพราะไม่มีปัญญา ดวงตา จึงมืดมิด
เพราะมีความเห็นผิด จึงปิดความจริง ทุกสิ่งสิ้น
สิ่งแตกดับอยู่ กลับไม่รู้ ทั้งเห็นอยู่จนคุ้นเคยชิน
เพราะตลอดชีวิน สำคัญผิด จึงยึดติดบ้าบอ
ถ้ามีปัญญา คงจะเลิกบ้า เลิกหลงยึดติด
รู้จักมีความคิด ใช้ชีวิต เลิกสำคัญผิดติดต่อ
ทั้งชีวิต และดวงจิต คงเย็นสนิทได้พอ
ผ่านชีวิตกำมะลอ ได้ชีวิตศานติ กาลนิรันดร์

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๕
๕.๒๕ นาฬิกา
ณ บ้านชายคลอง

ต่างวาสนา

วาสนา ความคิดฉัน มันประหลาด
มันขยาด ไม่อาจเป็น เช่นดังเขา
อยากได้ไว้ พอเพียงใช้ แก่ตัวเรา
ที่อยากเอา ต่างกับเขา ที่ชอบกัน
ยิ่งนับวัน ยิ่งแตกห่าง ต่างไปอีก
ดังแยกซีก มุมชีวิต ที่คิดฝัน
ฝึกร่างกาย ใช้สติ ไปวันวัน
อยู่กับมัน จนฉันกลับ หลับเนิ่นนาน

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

หวังอย่างหนึ่ง–เป็นจริงอีกอย่างหนึ่ง

เราจะหวัง อะไร ก็หวังได้

ควรรู้ไว้ อาจไม่เป็น เช่นเราหวัง

หวังอะไร หวังได้ อย่าจริงจัง

เพราะทุกอย่าง มันจะเป็น เช่นมันเป็น

กรรมใครกรรมมัน คนเราเป็นได้เท่านั้นเอง

เขียนไว้เตือนใจยามอยากให้ศิษย์ดี
เมื่อแนะนำแล้วไม่ยอมฟัง

เช้า ๒๓ ก.ค. ๒๕๕๕

ทุกคนกำหนดชะตาตนเอง

โกงแล้วได้อะไร

โกงเขาแล้ว ได้อะไร กลับไปเล่า
โกงเขาแล้ว ได้อะไร กลับไปหรือ
โกงเขาแล้ว ได้อะไร ไปติดมือ
โกงเขาแล้ว เจ้าก็คือ ไอ้คนโกง
โกงเขาแล้ว มีบ้างไหม ใครไม่ทุกข์
โกงเขาแล้ว หลงว่าสุข คุยโขมง
โกงเขาแล้ว มีใครไหม ไม่เข้าโลง
ก่อนตายโหง ควรเลิกโกง รีบแก้กรรม

รู้จักสอนตัวเอาไว้

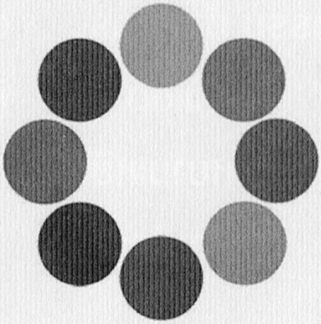

ไม่สร้างกรรม ทำแต่เวร ดังเช่นเขา
สอนตัวเรา ทำแต่ดี ที่มีผล
ไม่คุกคาม หยามเหยียด น้ำใจคน
ไม่ดิ้นรน กอบโกย โหยความเลว

ของใครของมัน

ผิดหวังไป ทำไมเล่า เขาไม่รู้
ตาเขาดู ไม่ได้ไกล เขาไม่เห็น
บอกเขาไว้ ให้โอกาส ที่อาจเป็น
เขาจะเห็น แตกต่างมา อย่ากังวล
เพราะจับต้อง กันไม่ได้ ไม่ใช่ของ
สำรองกัน ให้ไม่ได้ ไม่เป็นผล
ทำแทนกัน ก็ไม่ได้ ไร้ตัวตน
บุญกุศล มาปเคราะห์ เฉพาะตัว

๔ พ.ย. ๒๕๕๕
๒๒.๒๔ นาฬิกา
บ้านชายคลอง

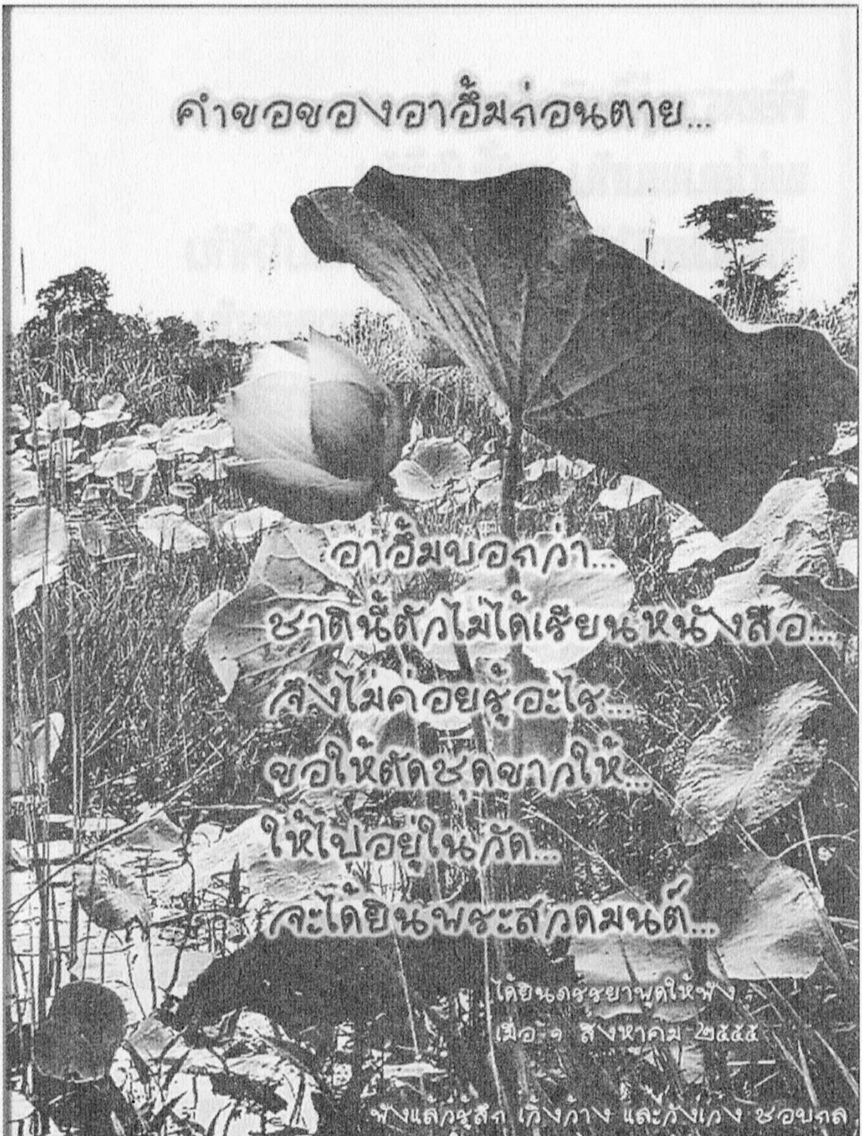

ต่างยิ้มเยาะกัน

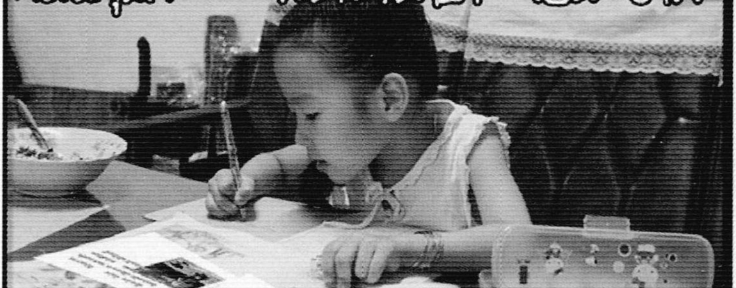
ห้องเราอยู่ข้างชิดติดกัน
แต่ก่อนพบกัน เรายิ้มให้กัน
เดี๋ยวนี้เขามีอำนาจ พบกัน ก็ยิ้มให้กัน
เขายิ้มในความน้อยด้อยอำนาจของฉัน
ฉันก็ยิ้มในความเฟื่องเขื่องอำนาจของเขา
คนเขื่องอำนาจตะวันออก–ด้อยอำนาจตะวันตก

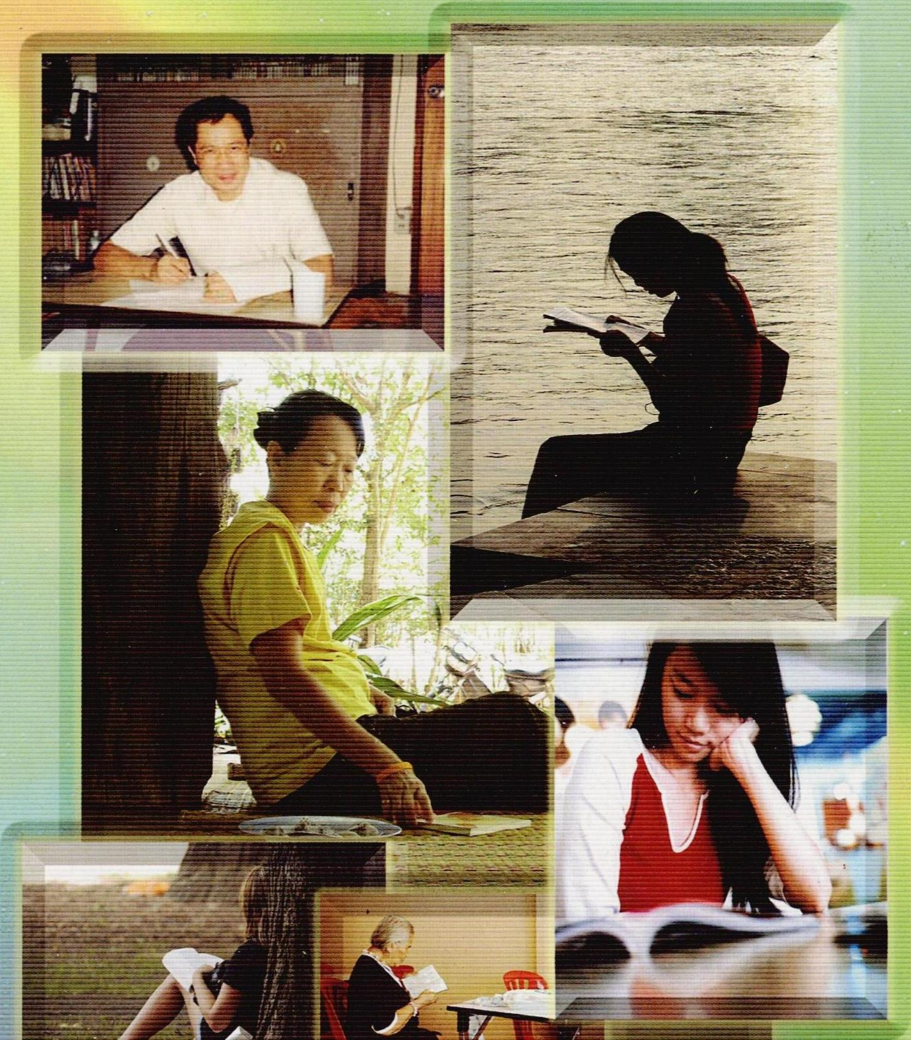

คำขอของอาอึ้ม

"คำทอแสง" แหล่งประกาย ฉายรัศมี
เกิดเป็นสี ความคิดสรร ผุดเป็นสาย
ทั้งสงบ ทั้งสว่าง ทั้งลวดลาย
ฉาบทอฉาย นวลยองใย ใจแยบยล
ก่อความคิด สร้างปัญญา เป็นสามารถ
ก่ออำนาจ สร้างพลัง เป็นกุศล
ก่อธัมมะ สร้างสัจจะ เป็นมงคล
ก่อเหตุผล สร้างศรัทธา เป็น 'ยาใจ'

คำทอแสง

วิวัฒน์ กิรานนท์